

שיכון לראש הממשלה

עדיין על הדירה. מרים אשכול המשיכה להתגורר בדירת השרד עד שתוסדר בעיית המשכנתא. גולדה נאלצה, בימי שהותה בירושלים, להתגורר במלון, או אצל ידידים בשכונת בית-הכרם.

אגב, ללא קשר לסיפור הגדון, כדאי להזכיר סיפור שהתהלך בשעתו, בתקופה בה התגוררו לוי ומרים אשכול בדירת השרד של ראש-הממשלה. באחד הימים, טוען הסיפור, זמן קצר אחרי נשואיהם, עמדו ראש-הממשלה ורעייתו לצאת לסיור בחו"ל. מרים אשכול ביקשה לנצל את תקופת העדרם מהבית לצרכי שיפוצים. בין השאר ביקשה מאיש מע"צ שהיה

גילוי מוקדם של העולם הזה חסך למדינה מאות אלפי ל"י

גולדה את מטלטליה ופינתה את הדירה. עתה הגיעה שעתו של רבין לרשת לא רק את תוארה, אלא גם את מישכנה. כאשר ערך רבין את הסיור בדירה שפונתה, כדי לקבוע כיצד יתארגן בה, כבר היו בידי איש מע"צ שליווה אותו כל הנתונים על השיפוצים שיש לעשות בדירה. הוא הצביע על כך שיש לערוך בבית בדיקת יסודי כדי להכשירו למגורים ולתפקידי ההארכת הממלכתיים המוטלים על ראש-הממשלה. לדעת מומחי מע"צ היה צורך בהחלפת צנרת המים בכל הבניין ובחידוש כל מערכת החשמל שבו. לא היה בכך, חלילה, לרמזו כאילו גולדה עצמה התגוררה בבניין שתיקורתו דולפות וברזיו מקולקלים, או שבישלה את ארוחותיה על פתיל-יה. אולם הבית, שהיה כשר כדי לארח בתוכו את נשיא ארצות-הברית, לא נראה לאנשי מע"צ ראוי לקבל את פניו של ראש-הממשלה החדש.

"כמה זה יעלה?" שאל רבין את איש מע"צ שפירט בפניו את תוכנית השיפוצים. "כמאתיים אלף לירות", היתה התשובה. "לא בא בחשבון", אמר רבין, "אני לא מוציא סכום כזה."

מובן שרבין לא היה צריך להוציא את הסכום הדרוש לשיפוצים מכיסו. אולם גם לא היתה לו כל כוונה להיכנס לדירת-השרד הממלכתית במצב שהשאירה אותה גולדה. רבין היה מודע ודאי לביקורת הציבורית שעלולה היתה להימתח עליו אם היה מאשר את השיפוצים בדירה. ניתן היה להבין את רגישותו בנושא זה, במיוחד נוכח הביקורת האישית שנמתחה עליו בנושאי כספים עם מינויו לתפקיד ראש-הממשלה.

הפיתרון נמצא מתחת ליד. כיוון שבי ממשלתו החדשה של רבין התחלפו שרי החוץ, כיוון ששרי-החוץ החדש, יגאל אלון, החזיק כבר בדירת-השרד ממשלתית בעיר העתיקה בירושלים, וכיוון שלשרי-החוץ החדש, אבא אבן היתה דירת-השרד ירושלמית מפוארת מוז של גולדה מאיר — נראה זה רק טבעי שדירת אבן תוכשר כדי לאכסן את ראש-הממשלה החדש.

אלא שכאן התעוררה שוב בעיה. למרות שחלפו מיספר שבועות מאז חדל אבא אבן לכהן כשרי-החוץ, הוא המשיך להחזיק בדירת-השרד שלו, ברחוב בלפור, יחד עם הסגל שלה, שכלל ארבעה משרי תים, שקיבלו את משכורתיהם מקופת המדינה.

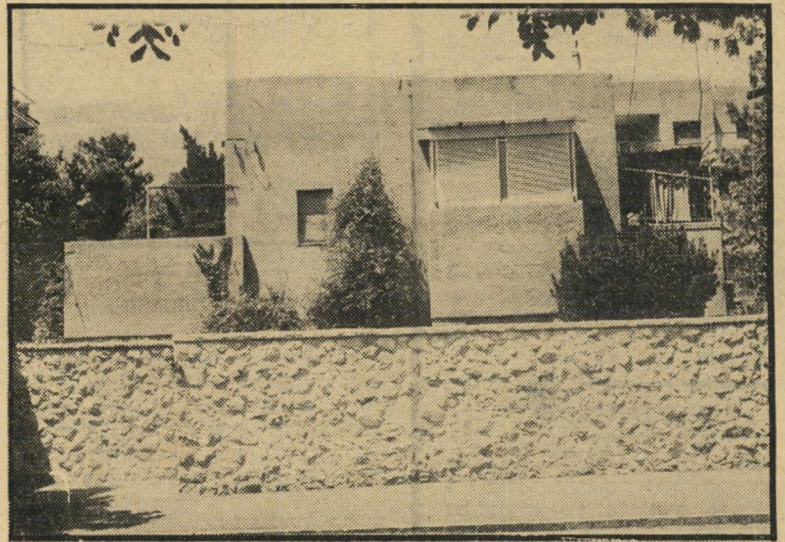
לא היתה זו הפעם הראשונה בה התעורר מצב מעין זה. כאשר היתמנה גולדה מאיר כראש-הממשלה, היא עמדה במצב דומה. היה עליה להיכנס לדירת השרד של לוי אשכול המנוח, אלא שאל-מנתו של ראש-הממשלה, מרים אשכול, המשיכה להתגורר בדירה. היה עליה לעבור לדירה פרטית, אלא שאז התעוררה בעיית השלומי המשכנתא שהיתה מוטלת

יודע מה היו הרגשותיו של יצחק רבין כאשר נכנס לבית הריק בלויית אשתו לאה, שלישי הצבאי תתיאלוף אפרים פורן ואיש מחלקת העבודות-הציבוריות במשרד רדי-העבודה, הממונה על תחזוקת דירת-השרד הממשלתית. מה שברור הוא שלא רבין לא התלחבה כל כך מהרעיון להתגורר בבניין מיושן זה, הנושא עמו זכרונות רבים כל כך, נעימים ונעימים פחות, עבור בני משפחת רבין.

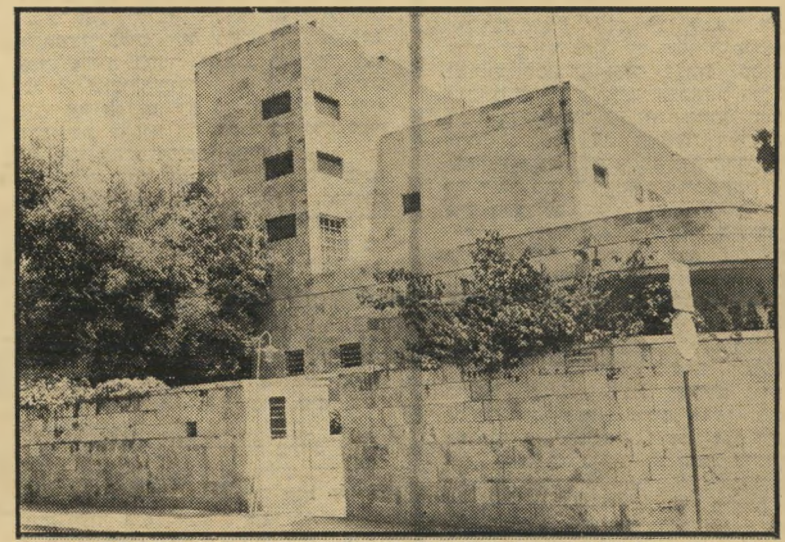
ראש-הממשלה ורעייתו היו צריכים לעבור להתגורר בדירת-השרד של ראש-הממשלה מייד עם מינויו של רבין כראש-הממשלה. אולם אז התעוררה בעיה בלתי צפויה. ריצ'ארד ניקסון, נשיא ארצות-הברית

ראש-הממשלה, יצחק רבין, הסי-תובב בין חדרי הבית הדו-קומתי שבשדרות מיימון 14, בשכונת רחביה בירושלים, שקוע בהירחורים. כאן, בין כתלי הבניין המיושן, ששימש דירת-שרד מר-שלתי לשני ראש-הממשלה בישראל, עברו עליו כמה מהשעות הגורליות והמכריעות ביותר בחייו.

בבית זה נפגש רביאלוף יצחק רבין, בתקופת כהונתו כרמטכ"ל, עם ראש-הממשלה לוי אשכול, להתייעצויות סוערות בתקופת ההמתנה והמתח שקדמה למיל-חמת ששת-הימים. בין קירותיו נועד לפגישות אין ספור עם ראש-הממשלה גולדה מאיר, בתקופת כהונתו כשגריר ישראל

בית גולדה דירת-השרד של ראש-הממשלה בשדרות בן-מיימון בירוש-לי, ששימשה כמישכנו של לוי אשכול וגולדה מאיר בעת כהונתם כראש-הממשלה. בבית זה התנהלו רוב השיחות עם הנרי קסינג'ר בעת ביקורו בישראל, ובו אירחה גולדה את ריצ'ארד ניקסון. על-פי טענת מחלקת העבודות הציבוריות, יש צורך להחליף את כל הצנרת ומערכת החשמל בבניין, כדי להכשירו למגורים.

בית אבן כאן היתה דירת-השרד של שרי-החוץ אבא אבן, ברחוב בלפור בשכונת רחביה בירושלים. הבית המרווח, בעל שתי הקומות, הוא במצב תקין יותר מאשר ביתה של גולדה, אולם כאשר יצא ממנו אבא אבן, הוא השאיר אותו כמעט ריק מרהיטים. מרבית הרהיטים בבניין היו רכושו הפרטי.

רית, עמד לבוא לביקור רשמי בישראל. עורריו, שתיכננו את הסיור בארץ, עמדו על כך שהנשיא תובע לערוך ביקור נימרו-סין אצל ראש-הממשלה לשעבר, גולדה מאיר, כמחווה מיוחדת כלפיה. דירתה הפרטית של גולדה בשכונת רמת-אביב בתל-אביב, אינה ערוכה לקבלת-פנים ממלכתית הראויה לנשיא ארצות-הברית. משום כך, ביוזמתו של יצחק רבין עצמו, התבקשה גולדה להמשיך ולהתגורר בדירת ראש-הממשלה ולארח בה את ניקסון. רק בתום ביקורו של ניקסון בארץ ארזה

בווינגטון. בבית זה ידע שמחות ואכזבות. כאן היו לו שיחות קשות עם גולדה מאיר בנושאים מדיניים שונים וגם בענייני הר-קאריירה האישית שלו. כאן גם נטל חלק, כחבר ממשלה של גולדה מאיר, בפגישות המארתוניות שנערכו בתחילת שנה זו עם שרי-החוץ האמריקאי הנרי קסינג'ר בעיר שא הפרדת הכוחות עם מצריים וסוריה. והנה עתה, אחרי תקופה כה ארוכה, הוא עומד לחזור לבית זה לא כאורח אלא כבעל-הבית, כירשה של גולדה מאיר בל-תפקיד ראש-הממשלה. ספק אם מישוה

הרבינים לאה ויצחק רבין (מוסתר מאחרי גבה). כפי שצולמו בעת קבלת-הפנים ה-ממלכתית שנערכה בנמל התעופה בן-גוריון לנשיא ארה"ב ריצ'ארד ניקסון, בעת ביקורו בישראל לפני כחודשיים.

ממונה על כך להתקין "טלפון באמבטיה". כאשר חזרו השניים מחו"ל, הופתעה מרים לגלות כי אומנם הותקן קו טלפון לחדר האמבטיה בדירת-השרד. היא, כמובן, התי-כוונה שיתקינו באמבטיה סוללת מיקלחת, המכונה בלשון עממית בכינוי "טלפון".

חזרה לבעייתו של רבין: אחרי שהחליט לקבוע את מישכן ראש-הממשלה במישכנו של שרי-החוץ לשעבר, נאלץ יצחק רבין להתאור בסבלנות ולהמתין עד שאבא אבן יפנה את הדירה. מכיוון שהיה ידוע לכל שביתו של אבן נמצא במצב תקין יותר (המשך בעמוד 34)